

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce: **České šterkopísky spol. s r.o.** se sídlem Cukrovarská 34, Praha 9, zastoupen Mgr. Tomášem Uherkem, advokátem, se sídlem Jandova 8, Praha 9 proti žalovanému : **Ministerstvo životního prostředí** se sídlem Vršovická 65, Praha 10, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřoval v tom, že žalovaný nerozhodl o jeho třech žádostech ze dne 9.7.2015 o udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru Čeperka IV, Čeperka V, Čeperka VI na části výhradního ložiska šterkopísků Čeperka – Podůlšany. O těchto žádostech nebylo dosud rozhodnuto, pouze bylo usnesením ze dne 14.7.2015 řízení o jeho žádostech spojeno ke společnému řízení a následně bylo dne 15.7.2015 vydáno rozhodnutí, kterým bylo řízení přerušeno. Rozklad žalobce proti

rozhodnutí o přerušení řízení byl zamítnut rozhodnutím ministra životního prostředí ze dne 11.11.2015 a rozhodnutí o přerušení potvrzeno. Žalobce v podané žalobě namítal nezákonnost přerušení řízení, které bylo přerušeno proto, že dosud nebylo rozhodnuto o třech jiných konkurenčních žádostech dvou jiných těžebních společností, a to společností Kalcit s r.o. a CEMEX Cement k.s. o udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na stanovení, resp. rozšíření dobývacích prostor (dále též „udělení předchozího souhlasu“) a o jedné žádosti společnosti CEMEX Cement k.s. o stanovení průzkumného území, když všechny tyto další žádosti z roku 2011 se měly týkat stejného ložiska štěrkopísků Čeperka – Podůlšany. Žalobce namítal, že právní úprava je založena na výběru žádosti těžební společnosti, která nejlépe splňuje zákonná věcná kritéria bez ohledu na čas podání žádosti, jak vyplývá z ustanovení § 24 odst. 4 horního zákona. Protože řízení o konkurenčních žádostech o předběžný souhlas jsou opět ve stádiu řízení před správním orgánem I. stupně, není žádný zákonný důvod pro to, aby do procesu posuzování nebyla zahrnuta i žádost žalobce. Argumentace, že společně by měly být posuzovány žádosti, které byly podány s nevelkou časovou prodlevou, nemůže obstát, když zákonná úprava žádné takové časové omezení pro podání žádosti nezná. Taková úprava je provedena v ustanovení § 24 odst. 6 horního zákona, ta se však vztahuje pouze na specifická ložiska ropy a hořlavého zemního plynu. Za nezákonný je nutno považovat i postup, pokud řízení o žádostech žalobce bylo přerušeno do doby pravomocného skončení řízení o žádosti společnosti CEMEX Cement k.s. o stanovení průzkumného území, neboť toto řízení je přerušeno do doby rozhodnutí o konkurenčních žádostech o předběžný souhlas, jak je zřejmé z první věty na straně 3 rozhodnutí ministra. Z rozhodnutí ministra je zřejmé, že žalovaný nejprve rozhodne o udělení předběžného souhlasu ke stanovení, či rozšíření dobývacího prostoru podle konkurenčních žádostí o předběžný souhlas, následně bude řešit žádost o stanovení průzkumného území. Pokud ostatní konkurenční žádosti o předběžný souhlas budou řešeny přednostně před stanovením průzkumného řízení, není zákonného důvodu k tomu, aby ve vztahu k žádosti žalobce bylo postupováno odlišně.

Žalobce dále v podané žalobě poukázal na to, že rozhodnutí o přerušení správního řízení je vyloučeno ze soudního přezkumu, je však povinností soudu v řízení na ochranu proti nečinnosti zabývat se k žalobní námitce otázkou, zda řízení bylo přerušeno důvodně, což vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14.1.2014 č.j. 7 Ans 10/2012 – 46. Žalobce namítal, že řízení o jeho žádostech byla zahájena dne 9.7.2015, k přerušení řízení nebyl žádný zákonný důvod, proto byl žalovaný povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 10.8.2015. Dosud však tak neučinil, žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, kterou podal žalobce dne 19.11.2015 ministr životního prostředí sdělením ze dne 14.12.2015 nevyhověl s odkazem na přerušení řízení. Žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o udělení předchozího souhlasu k podáním návrhu na stanovení dobývacího prostoru Čeperka IV, Čeperka V a Čeperka VI na části výhradního ložiska štěrkopísků Čeperka – Podůlšany.

Žalovaný ve vyjádření v podané žalobě uvedl, že postup ministerstva je ovlivněn probíhajícím jiným - dříve zahájeným - řízením, a to řízením o udělení předchozího souhlasu k žádostem společnosti Kalcit s r.o. podaným dne 14.3.2014 a dne 1.4.2014 (dobývacího prostoru Čeperka IV a Čeperka V) a k žádosti o předchozí souhlas na stejné ložisko, kterou dne 2.5.2011 podala společnost Holcim (Česko) a.s., nyní CEMEX Cement k.s.. přihlídnout bylo třeba i k řízení, jež bylo zahájeno k žádosti společnosti Holcim (Česko) a.s., nyní společnosti CEMEX Cement k.s., o stanovení průzkumného území Čeperka, která byla podána dne 1.2.2011.

Žalovaný uvedl, že ministerstvo nejprve rozhodlo o stanovení průzkumného území, toto rozhodnutí však bylo ministrem k rozkladu zrušeno s odůvodněním, že nejprve je třeba vést řízení o udělení předchozího souhlasu a řízení o žádosti o průzkumném území přerušit. Usnesením ze dne 15.8.2013 proto bylo toto řízení o žádosti o stanovení průzkumného území přerušeno. Následně bylo rozhodnuto dne 9.10.2013 ve věci žádosti společnosti Holcim (Česko) a.s. a společnosti Kalcit s r.o. (řízení byla spojena usnesením ze dne 14.8.2013) o udělení předchozího souhlasu, toto rozhodnutí ministr k rozkladu rozhodnutím ze dne 26.2.2014 zrušil a věc vrátil k novému projednání k prvostupňovému správnímu orgánu. Opakovaně bylo rozhodnuto dne 12.1.2015, rovněž toto rozhodnutí bylo k rozkladu zrušeno rozhodnutím ministra ze dne 24.6.2015 a věc vrácena k novému projednání.

Pokud jde o žádosti žalobce, ministerstvo všechny tři žádosti usnesením ze dne 14.7.2015 spojilo a usnesením ze dne 15.7.2015 bylo řízení o žádostech žalobce přerušeno. Žalovaný má za to, že zásadní překážkou pro spojení žádosti žalobce ke společnému řízení s již posuzovanými návrhy vyplývá z ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, ze kterého vyplývá, že se v případě zrušení napadeného rozhodnutí věc vrátí k novému projednání správnímu orgánů, který rozhodnutí vydal. Bylo-li tedy již prvoinstančně rozhodnuto, a to v daném případě se stalo již dvakrát, pak další návrhy nelze ke společnému posouzení do řízení přibírat. Je-li věc vrácena k novému projednání, nejedná se o nové řízení, ale o pokračování řízení, ve kterém má být nepravomocně rozhodnutá záležitost znovu projednána. Nelze do takového projednání přibrat novou žádost dalšího subjektu. Další překážka plyne z ustanovení § 22a odst.2 zákona č. 62/1988 Sb., které řeší souběh řízení o stanovení průzkumného území podle tohoto zákona a udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru podle horního zákona tak, že přednostně je dokončeno řízení, které bylo zahájeno dříve. A v daném případě byla společností Holcim (Česko) a.s. podána žádost o stanovení průzkumného území dne 1.2.2011, řízení bylo zahájeno dne 2.4.2011. Řízení o stanovení průzkumného území bylo tedy zahájeno dříve, než řízení o žádosti žalobce o předchozí souhlas. Proto toto řízení o žádosti žalobcem musí být přerušeno do okamžiku ukončení řízení o průzkumném území. Na tom nic nemění ani skutečnost, že je nyní řízení o stanovení průzkumného území přerušeno. Usnesení o přerušení řízení bylo v tomto případě nezbytným krokem, což potvrdil i ministr životního prostředí ve svém rozhodnutí ze dne 11.11.2015, kterým zamítl rozklad žalobce a potvrdil usnesení ministerstva ze dne 15.7.2015 o přerušení řízení o žádostech žalobce. Žalovaný navrhl zamítnutí podané žaloby.

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce podal dne 9.7.2015 k Ministerstvu životního prostředí tři žádosti o udělení předchozího souhlasu ke stanovení dobývacího prostoru Čeperka IV, Čeperka V, Čeperka VI, a to s odkazem na ustanovení § 24 odst. 2 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon). Usnesením ze dne 14.7.2015 bylo řízení o uvedených žádostech žalobce spojeno ke společnému projednání.

Usnesením žalovaného ze dne 15.7.2015 č.j. 1183/550/15-Hd 48744/ENV/15 bylo společné řízení o žádostech žalobce přerušeno podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu do doby ukončení správních řízení vedených Ministerstvem životního prostředí o žádostech společnosti Kalcit s r.o. ze dne 14.3.2011 a 1.4.2011 ve věci udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru Čeperka IV a V a řízení o žádosti společnosti Holcim (Česko) a.s. ze dne 2.5.2011 ve věci udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na rozšíření dobývacího prostoru Čeperka I a o žádosti téže společnosti ze dne 1.2.2011 ve věci stanovení průzkumného území Čeperka, vše na výhradním ložisku

šternkopísku Čeperka – Podůlšany. V odůvodnění žalovaný konstatoval, že v roce 2011 byly podány výše uvedené žádosti, o nichž dosud nebylo rozhodnuto. Udělení předchozího souhlasu společnosti České šternkopísky spol. s r.o. (zde žalobce) závisí na výsledku řízení o dříve podaných žádostech společností Kalcit s r.o. a Holcim (Česko) a.s. o udělení předchozího souhlasu podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru s tím, že po skončení tohoto řízení bude následně řešena žádost společnosti Holcim (Česko) a.s. o stanovení průzkumného území Čeperka. Správní orgán bude pokračovat v řízení, jakmile odpadne překážka, pro níž bylo řízení přerušeno. Proti tomuto usnesení podal žalobce rozklad, o kterém rozhodl ministr životního prostředí rozhodnutím ze dne 11.11.2015 č.j.3588/M/15 76294/MNV/15, sp.zn. R/3257 tak, že rozklad zamítl a usnesení Ministerstva životního prostředí ze dne 15.7.2015 potvrdil. V odůvodnění ministr konstatoval dosavadní průběh řízení a s odkazem na ustanovení § 22a odst. 2 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o geologických pracích“), dospěl k závěru, že byly dány důvody pro přerušení řízení o žádostech žalobce, když konstatoval, že zahájení řízení o žádostech žalobce předchází řízení o žádosti společnosti CEMEX Cement k.s. (dříve Holcim (Česko) a.s.) o stanovení průzkumného území, které bylo zahájeno dne 2.4.2011. Současně konstatoval, že i řízení o stanovení průzkumného území bylo na základě ustanovení § 22 a odst. 2 geologického zákona přerušeno, neboť dříve bylo zahájeno řízení o žádostech společnosti Kalcit s r.o. o udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru. Toto řízení musí být dokončeno jako první.

Ve spise je založena žádost žalobce ze dne 19.11.2015 o opatření proti nečinnosti při rozhodování o jeho žádostech ze dne 9.7.2015.

Ve správním spise je založena žádost společnosti Holcim (Česko) a.s. ze dne 1.2.2011, která byla doručena správnímu orgánu téhož dne, o stanovení průzkumného území Čeperka s odkazem na ustanovení § 4 zákona o geologických pracích.

Dále je ve spise založena žádost společnosti Kalcit s r.o. ze dne 9.3.2011, která byla doručena správnímu orgánu dne 14.3.2011, o udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru Čeperka IV, na části výhradního ložiska šternkopískové suroviny Čeperka – Podůlšany a žádost společnosti Kalcit s r.o. ze dne 9.3.2011, která byla doručena správnímu orgánu dne 1.4.2011, ve věci udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru Čeperka V.

Dále je ve spise založena žádost společnosti Holcim (Česko) a.s. ze dne 28.4.2011, která byla správnímu orgánu doručena 2.5.2011, o vydání předchozího souhlasu k podání návrhu na rozšíření dobývacího prostoru Čeperka I.

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že rozhodnutím žalovaného ze dne 9.10.2013 č.j. 1687/550/13 70543/ENV/13 bylo rozhodnuto tak, že se společnosti Holcim (Česko) a.s. uděluje předchozí souhlas k podání návrhu na rozšíření dobývacího prostoru Čeperka I a žádosti společnosti Kalcit s r.o. o udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru Čeperka IV a Čeperka V se zamítají a předchozí souhlas se neuděluje. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím ministra životního prostředí ze dne 26.2.2014 č.j. 323/M/14 8596/ENV/14 a věc vrácena prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání.

Rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ze dne 12.1.2015 č.j. 455/550/14 21906/ENV/14 bylo následně rozhodnuto tak, že žádosti společnosti Holcim (Česko) a.s. a žádosti společnosti Kalcit s r.o. o udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na rozšíření dobývacího prostoru Čeperka I a stanovení dobývacího prostoru Čeperka IV a Čeperka V se zamítají a předchozí souhlas se těmito společnostem neuděluje. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozhodnutím ministra životního prostředí ze dne 24.6.2015 č.j. 1697/M/15 35815/ENV/15 a věc vrácena prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí.

Je vhodné shrnout že z obsahu spisového materiálu zcela nepochybně vyplývá, že žádostem žalobce ze dne 9.7.2005 o vydání předchozího souhlasu předcházely žádosti jiných společností o vydání předchozího souhlasu, a to dvě žádosti společnosti Kalcit s r.o. o udělení předchozího souhlasu (doručené Ministerstvu životního prostředí dne 14.3.2011 a 1.4.2011) a žádost společnosti Holcim (Česko) a.s. (doručená dne 2.5.2011). Těmito žádostem pak předcházela žádost společnosti Holcim (Česko) a.s., která byla Ministerstvu životního prostředí doručena dne 1.2.2011, v níž se uvedená společnost domáhala stanovení průzkumného území – řízení o této žádosti bylo zahájeno 30 dní od oznámení k podání této žádosti v Obchodním věstníku dne 2.4.2011 (§ 4 a odst. 3 zákona o geologických pracích). Všechny žádosti, včetně žádosti žalobce, se týkaly dobývacího prostoru pro dobývání výhradního ložiska šterkopísků Čeperka – Podůlsany.

Z obsahu spisového materiálu je dále zřejmé, že o žádné ze žádostí nebylo dosud pravomocně rozhodnuto. Ohledně žádostí společnosti Kalcit s r.o. a Holcim (Česko) a.s. o udělení předchozího souhlasu byla sice vydána dvě rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, v obou případech byla tato rozhodnutí zrušena ministrem životního prostředí a věc vrácena k novému projednání prvostupňovému správnímu orgánu. Ohledně žádosti společnosti Holcim (Česko) a.s. ustanovení průzkumného území bylo řízení přerušeno.

Jak bylo uvedeno, žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřuje v tom, že nebylo rozhodnuto o jeho žádostech o udělení předchozího souhlasu.

Řízení o žalobách na ochranu proti nečinnosti správního orgánu a postup soudu při vyřizování těchto žalob je stanoven zejména v ustanovení § 79 - § 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, se může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu může být úspěšná pouze tehdy, je-li po provedeném řízení zjištěno, že správní orgán byl povinen rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení vydat.

Pro posouzení důvodnosti námitek žaloby v této věci je rozhodné ustanovení § 22a odst. 2 zákona o geologických pracích. Podle uvedeného právního ustanovení v případě časového souběhu řízení o stanovení průzkumného území podle tohoto zákona a udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru podle horního zákona na stejné výhradní ložisko je přednostně dokončeno řízení, které bylo zahájeno dříve. Druhé řízení je přerušeno do doby potřebné k ukončení prvního řízení.

Z důvodové zprávy k ustanovení § 22a, které nabylo účinnosti dnem 22.11.2000, tj. dnem účinnosti novely zákona o geologických pracích, která byla provedena zákonem č. 366/2000 Sb., vyplývá, že uvedené ustanovení bylo přijato proto, že nebyl řešen souběh správních řízení k povolování průzkumu podle zákona o geologických pracích a vydávání předchozích souhlasů k podání návrhů na stanovení dobývacího prostoru. Proto docházelo k nejasnostem o prioritách a vztahu jednotlivých řízení. Novela odstraňuje tento stav tím, že jednoznačně vymezuje postup správních orgánů v případě souběhů různých řízení.

Z ustanovení § 22a odst. 2 zákona o geologických pracích vyplývá, že rozhodující skutečností je okamžik zahájení správního řízení o jednotlivých žádostech, nikoli okamžik podání žádosti. K dobývacímu prostoru pro dobývání výhradního ložiska šterkopísku Čeperka – Podůlšany bylo zahájeno několik správních řízení.

Ve vztahu k žádostem žalobce o udělení předběžného souhlasu, jejichž podáním bylo dne 9.7.2015 zahájeno správní řízení, je s přihlédnutím k ustanovení § 22a odst. 2 zákona o geologických pracích rozhodující, že zahájení tohoto řízení předcházelo zahájení řízení o žádosti společnosti Holcim (Česko) a.s. ze dne 1.2.2011 o stanovení průzkumného území Čeperka, jež byla podána s odkazem na § 4 zákona o geologických pracích. Řízení o této žádosti ze dne 1.2.2011 bylo zahájeno dne 2.4.2011, tedy dříve, než bylo zahájeno řízení o žádostech žalobce.

V daném případě tedy není pochyb o tom, že před tím, než bylo zahájeno řízení o žádostech žalobce, bylo zahájeno řízení o stanovení průzkumného území. Řízení o žádostech žalobce o udělení předchozího souhlasu je tedy nutno považovat ve smyslu § 22a zákona o geologických pracích za druhé řízení, které je přerušeno ze zákona do doby potřebné k ukončení prvního řízení, tedy řízení o stanovení průzkumného území (§ 22a odst. 2 věta druhá zákona o geologických pracích). Jestliže zákon zcela jednoznačně stanoví, že druhé řízení je přerušeno, a to do doby potřebné k ukončení prvního řízení, nezbylo žalovanému nic jiného, než přerušení druhého řízení, tedy přerušení řízení o žádostech žalobce o udělení předchozího souhlasu, a to do doby, než bude ukončeno řízení o stanovení průzkumného území.

Pro úplnost je nutno konstatovat, že z usnesení ze dne 15.7.2015 o přerušení řízení o žádostech žalobce vyplývá, že důvodem pro přerušení tohoto řízení bylo i zahájení správního řízení o žádostech společnosti Kalcit s r.o. a společnosti Holcim (Česko) a.s. ve věci udělení předchozího souhlasu. Ustanovení § 22a a odst. 2 zákona o geologických pracích ani jiné právní ustanovení souběh řízení o žádostech o udělení předchozího souhlasu neupravuje. Nicméně z uvedeného usnesení je zřejmé, že důvodem pro přerušení řízení o žádostech žalobce byla i žádost společnosti Holcim (Česko) a.s. o stanovení průzkumného území, souběh těchto řízení ustanovení § 22a a odst. 2) zákona o geologických pracích výslovně řeší tak, jak je výše uvedeno. Protože rozhodnutí správního orgánu o přerušení řízení je vyloučeno z přezkoumání soudem, soudu ani v rámci řízení o této žalobě nepřísluší uvedené usnesení o přerušení řízení ve spojení s rozhodnutím ministra životního prostředí ze dne 11.11.2015 přezkoumávat. Soud se omezil pouze na posouzení otázky, zda zde byly dány důvody pro přerušení řízení (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14.1.2014 č.j. 7Ans 10/2012-46 dostupné na www.nssoud.cz). Jak již bylo výše uvedeno, soud dospěl k závěru, že řízení o žádostech žalobce bylo přerušeno důvodně.

Z výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že byly splněny podmínky pro přerušení řízení, když přímo ze zákona vyplývá, že druhé řízení, tedy v této věci řízení o žádostech žalobce, je přerušeno a to až do doby, potřebné k ukončení dříve zahájeného, tedy prvního, řízení. Sama skutečnost, že v této věci řízení o stanovení průzkumného území bylo rovněž přerušeno (opět z důvodů uvedených v ustanovení § 22a odst. 2 zákona o geologických pracích, když zahájení řízení o stanovení průzkumného území předcházely žádosti jiného subjektu o udělení předchozího souhlasu), není rozhodná. Vdané věci došlo ke kumulaci žádostí a tím ke kumulaci zahájených správních řízení, proto je nutno časovou posloupnost respektovat a věci vyřídit v pořadí, které je zákonem stanoveno.

Bylo-li správní řízení o žádostech žalobce přerušeno důvodně, znamená to, že lhůty pro vydávání rozhodnutí ve věci neběží, nelze se tedy dovolávat toho, že lhůty stanovené správním řádem pro vydání rozhodnutí marně uplynuly (§ 65 odst. 1 správního řádu). Nelze tak učinit závěr o tom, že žalovaný je nečinný proto, že nerozhodl o žádostech žalobce.

Žalobce v podané žalobě poukázal na ustanovení § 24 odst. 4 horního zákona, podle něhož správní orgán rozhodne o udělení předchozího souhlasu na základě výsledků posouzení návrhu mezi dvěma nebo více uchazeči o stanovení dobývacího prostoru, a to s přihlédnutím k tomu, který návrh zaručuje lepší využití výhradního ložiska a ochranu zákonem chráněných zájmů. Z tohoto ustanovení dovozuje, že není zákonný důvod proto, proč by do řízení, které probíhá o žádostech jiných subjektů o žádostech o udělení předchozího souhlasu, nebyly zahrnuty i žádosti žalobce. K této námitce je nutno konstatovat, že v obecné poloze lze se žalobcem souhlasit, že z ustanovení § 24 odst. 4 horního zákona vyplývá, že žalovaný v rámci řízení o udělení předchozího souhlasu může posuzovat žádosti i více uchazečů, tedy i více žadatelů o udělení předchozího souhlasu. V této věci však takovémuto postupu brání skutečnost, že zahájení řízení o žádostech žalobce o udělení předchozího souhlasu předcházelo zahájení řízení o stanovení průzkumného území a proto ze zákona řízení o žádostech žalobce bylo přerušeno. Přerušování řízení brání správnímu orgánu v tom, aby posuzovalo z hlediska věcného žádosti žalobce o udělení předchozího souhlasu.

Pokud žalobce v podané žalobě poukázal na odůvodnění rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 11.11.2015, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno usnesení žalovaného o přerušení řízení o jeho žádostech, je nutno zopakovat, že rozhodnutí ministra o přerušení řízení nepodléhá soudnímu přezkumu, proto se soud touto námitkou nemohl blíže zabývat.

Pokud žalobce poukazoval na ustanovení § 24 odst. 6, resp. ustanovení § 24 odst. 5 – 9 horního zákona, je nutno souhlasit, že tato ustanovení v daném případě nelze aplikovat, k jejich aplikaci ostatně ani v daném případě nedošlo, resp. z obsahu spisového materiálu to nevyplývá.

Žalobce namítal, že aplikace horního zákona žalovaným, který se rozhodl pro zákonu neznámé časové omezení možného podávání žádosti, je aplikací bránící žalobci v činnosti zákonem nezakázané a je v rozporu s ústavním pořádkem. Lze dovodit, že žalobce má za to, že samotná časová prodleva mezi žádostmi o udělení předchozího souhlasu, které byly podány jinými subjekty, a žádostmi, které podal žalobce, nebrání k projednání žádostí žalobce v rámci řízení, které nebylo dosud pravomocně ukončeno a věc byla vrácena k novému projednání prvostupňovému správnímu orgánu. Je nutno konstatovat, že ani horní zákon, ani zákon o geologických pracích nestanoví žádné lhůty, ve kterých lze podat konkurenční

žádosti o udělení předchozího souhlasu. V daném případě však jde o skutečnost irelevantní, když, jak již bylo výše uvedeno, byly splněny důvody pro přerušení řízení podle § 22 a zákona o geologických pracích, které řeší souběh řízení o udělení předchozího souhlasu a řízení o stanovení průzkumného území. V daném případě je nutno řízení o stanovení průzkumného území považovat za první řízení, proto byly splněny důvody pro přerušení druhého řízení, tedy řízení o žádostech žalobce o udělení předchozího souhlasu.

Důvodnou nebyla shledána námitka žalobce, v níž poukazuje na nezákonný postup proto, že řízení o žádosti o stanovení průzkumného území bylo přerušeno. Jak již bylo výše uvedeno, je nutno vycházet z časové posloupnosti zahájení jednotlivých řízení. Samotné přerušení řízení o stanovení průzkumného území do doby, než bude rozhodnuto ve dříve zahájeném řízení o žádosti jiného subjektu o udělení předchozího souhlasu, není v rozporu se zákonem. Naopak tento postup respektuje časovou posloupnost, která je zákonem stanovena.

Důvodnou nebyla shledána ani námitka, v níž žalobce namítal nerovný přístup správních orgánů při vyřizování žádosti žalobce. Jestliže zákon výslovně upravuje, jakým způsobem mají správní orgány postupovat při souběhu jednotlivých řízení, nelze hovořit o nerovnosti žadatelů již proto, že jejich postavení nemůže být totožné, či shodné jestliže některý ze žadatelů podal žádost buď o stanovení průzkumného území či o udělení předchozího souhlasu dříve, než jiný ze žadatelů a zákon výslovně stanoví postup správních orgánů o tom, o jakých žádostech má být rozhodováno. K nerovnosti by mohlo dojít pouze tehdy, pokud by žadatelé byli ve shodném postavení, tak tomu však v této věci není. Žalobce podal své žádosti v roce 2015, tedy v době, kdy již bylo zahájeno řízení o stanovení průzkumného území, proto byly splněny podmínky pro přerušení řízení o jeho žádostech.

Pokud žalobce v podané žalobě dovozuje možný způsob rozhodnutí o konkurenčních žádostech o udělení předchozího souhlasu, resp. o žádosti o stanovení průzkumného území, jde o úvahy žalobce, které soudu v rámci řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti nepřísluší posuzovat, protože nejsou předmětem tohoto řízení. Tím je jen tvrzená nečinnost správního orgánu. Soud se proto těmito úvahami nezabýval.

Z výše uvedených soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto žalobu podle § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl. Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když žalobce k výzvě soudu nevyjádřil s tímto postupem výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlas. Žalovaný souhlasil s tím, aby soud rozhodl bez nařízení jednání.

Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nepřísluší. Žalovanému náklady nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. srpna 2016

JUDr. Hana Veberová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Mikolášová